Td014_13

Τσιομπάνη άντρα, *κι ωχ Κά-νι-λλιω μου*
τσιομπάνη άντρα ν α-να-γάπησε
τσομπάνη άντρα ν α-να-γάπησε
τσιομπάνος δε-νε-ν την αγαπάει
τσιομπάνος δε-νε-ν την αγαπάει
θαμάζοντα-να-ν τι να τον κάν’
τον έκαψι, *κι ωχ Κά-νι-λλιω μου*
τον έκαψι ν εννιά μαντριά
τον έκαψι ν εννιά μαντριά
μάνα τ’ς την κα-να-ταρίστηκι
μάνα τ’ς την κα-να-ταρίστηκι
’πό το βιλό-νο-νι να περάσ’
’πό το βιλό-νο-νι να περάσ’
’πό το δαχ’λί-νι-δι να περάσ’.

Τσιομπάνη άντρα ν αγάπησε
τσιομπάνος δεν την αγαπάει
θαμάζονταν τι να τον κάν’
τον έκαψι ν εννιά μαντριά
μάνα τ’ς την καταρίστηκι
’πό το βιλόνι να περάσ’
’πό το δαχ’λίδι να περάσ’.